

باز هم موضوع موزه لوور

امیر فیض- حقوقدان

قرار فکر بر این بود که بمناسبت سالگرد نجات آذربایجان مفتخر به تنظیم تحریر مناسب آن روز گردم ولی اشاره مختصر و فشرده آقای دکتر صمدانی در مورد موضوع مطروحه از طرف آقای دکتر خسرو خزاعی در باب دستبرد موزه لوور به هویت ایرانی و تبدیل لویچی که بعمل آمد لازم ساخت که بار دیگر توجه به موضوع و طرح آقای خزاعی مطرح شود.

نظریه آقای دکتر صمدانی

کوشش در جهت بازپس گیری میراث‌های تاریخی یک ملت تابع هیچ قانونی نیست همانگونه که مبارزه برای پس گیری میهمان از ملاهای اشغالگرتابع هیچ گونه قانون و مقرراتی نیست

آقای دکتر صمدانی اظهار شگفتی کرده اند از اینکه کوشش برای بازپس گیری میراث‌های تاریخی به بحث حقوقی کشیده شده است.

اختصار و فشرده‌گی در توضیح آقای دکتر صمدانی مانع تفهیم درست، لاقلاً اینجانب است. برداشت بنده این است که مقصودشان از نبود قانون و مقررات در رابطه با دادن دادخواست و مراجعه به دادگاه است که دقیقاً یک عمل حقوقی است والا از این استحضار غافل نیستند که چه در قوانین داخلی کشور، از جمله همین جمهوری اسلامی غاصب و یاحقوق بین المللی کنوانسیون های متعددی برای حفظ میراث‌های تاریخی و جلوگیری از تعدی و تجاوز به آن چه بوسیله کشورها و یا اشخاص وجود دارد. از جمله کنوانسیون حمایت از میراث‌های فرهنگی؛ و همچنین چون آگاه هستند که رسیدگی به تخلفات و تجاوزات به میراث‌های تاریخی در صلاحیت یونسکو است نه دادگاه های دادگستری تذکر بالا را لازم دانسته اند.

مهمترین اشکالی که مانع رسیدگی دادگاه به شکایت از موزه لوور میشود مسئله صلاحیت «خواهان» است، و دادگاه باین مشکل مواجه میشود که «شاکای و خواهان» کسی است که اساساً صلاحیت طرح دعوا به خواسته میراث‌های فرهنگی را ندارد زیرا میراث‌های فرهنگی متعلق به ملت است و دولت نماینده ملت است و افراد هر تعداد هم که باشند نماینده ملت محسوب نمیشوند و در موضوع شکایت علیه لوور دولتی که از نظر حقوقی صلاحیت طرح دعوا را دارد متأسفانه همین جمهوری اسلامی است.

تصور میکنم که در طرح حراست از میراث‌های فرهنگی هویت ایرانی نامداران فرهنگ کشورمان، **به مفهوم و روش اجرائی فراخوان و تفاوت آن با دادخواست توجه لازم مبذول نگردیده.**

دادخواست تابع مقررات خاصی است که دادگاه ملزم به رعایت آن میباشد که از جمله باب صلاحیت بطور کلی است، ولی فراخوان اجماع نظر است نسبت به موضوع واحد و به دادگاه و دادگستری هم ارتباطی ندارد که تابع مقررات مدون باشد (دقیقاً نظر آقای دکتر صمدانی)

چنانکه در فراخوان نام خلیج فارس، دادخواست و دادگاه مطرح نشد و همان فراخوان کارسازگردید و با اعلام دلایل و تائید اکثریت نظری، گوگل تسلیم به رعایت فراخوان شد.

گرچه بین هویت ملی یک ملت و میراث‌های تاریخی و فرهنگی آن تفاوت‌هایی هست ولی گروهی از حقوقدانان بین‌المللی عقیده دارند که میراث‌های تاریخی اعم از مادی و معنوی متعلق به بشریت است و تصرف آن از سوی دولت سرزمینی و یا دولت خاصی رفع مسئولیت از جامعه جهانی نمیکند، و بدین طریق صلاحیت یونسکو را برای رسیدگی به تجاوز به هویت ملی ایرانیان تائید میکند.